FOLKETINGET

Europaudvalget

Til: Udvalgets medlemmer og stedfortrædere
Dato: 8. april 2011

Offentligt referat fra Europaudvalgets møde 29/3-11

Til orientering vedlægges det offentlige referat for Europaudvalgets åbne møde den 29. marts 2011.
Der udsendes to referater af Europaudvalgets møder. Det ene referat er offentligt og indeholder referat fra behandlingen af alle åbne punkter på Europaudvalgets dagsorden. Det andet referat er fortroligt, idet det både indeholder referat fra behandlingen af de lukkede og åbne punkter på dagsordenen. Såfremt der ingen lukkede punkter er på dagsordenen er det offentlige og det fortrolige referat identiske. Det fortrolige referat udsendes alene til partiernes EU-ordførere.
Det bemærkes, at det offentlige referat er et redigeret referat af Europaudvalgsmøderne og ikke en ordret gengivelse. Det bemærkes endvidere, at referatet udsendes af Europaudvalgets sekretariat uden forudgående godkendelse af Europaudvalget.

Med venlig hilsen

Iben Tybjærg Schacke
Europaudvalgets Sekretariat

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT
AF 28. EUROPAUDVALGSMØDE

Mødedato: Tirsdag den 29. marts 2011
Tidspunkt: 5 min. efter afsl. af mødet i UPN, dog tidl. kl. 14.30
Sted: Vær. 2-133

Dagsorden Den 28. marts 2011

1 Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011
Forelæggelse ved statsministeren
Det Europæiske Råd 24-25/3-11 – bilag 6 (konklusioner fra Det Europæiske Råd 24-25/3-11)
Det Europæiske Råd 24-25/3-11 – bilag 3 (fælles brev fra ni stats- og regeringschefer vedr. vækst og konkurrenceevne)
EUU alm. del (10) – bilag 310 (konklusioner fra mødet i Eurogruppen 11/3-11)
EUU alm. del (10) – spørgsmål 129
EU-note (10) – E 42 (note om konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd 24-25/3-11)

L 2. Eventuelt

Praktiske oplysninger:
Hvor intet andet er angivet, afholdes Europaudvalgets ordinære møder for åbne døre. Tilmelding for tilhørere skal ske *senest kl. 12.00 dagen inden mødet* ved Europaudvalgets sekretariat (europaudvalget@ft.dk; tlf. +45 33 37 36 10). Der vil være pladsbegrænsning.

Anvendte forkortelser:
FF =Forventet forhandlingsoplæg
FO =Forhandlingsoplæg
FL =Forventet lukket behandling
L =Lukket behandling

Europaudvalget

FOLKETINGET

REFERAT
AF 28. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato:	Tirsdag den 29. marts 2011
Tidspunkt:	Kl. 15.05
Sted:	Vær. 2-133
Til stede:	Eva Kjer Hansen (V) fungerende formand, Flemming Møller (V), Pia Adelsteen (DF), Kim Mortensen (S), Pia Olsen Dyhr (SF), Per Clausen (EL)
Desuden deltog:	Statsminister Lars Løkke Rasmussen

Næstformanden, Eva Kjer Hansen, ledede mødet.

1. Afrapportering fra møde i Det Europæiske Råd den 24.-25. marts 2011

Det Europæiske Råd 24-25/3-11 - bilag 6 (konklusioner fra Det Europæiske Råd 24-25/3-11)
Det Europæiske Råd 24-25/3-11 - bilag 3 (fælles brev fra ni stats- og regeringschefer vedr. vækst og konkurrenceevne)
EUU alm. Del (10) - bilag 310 (konklusioner fra mødet i Eurogruppen 11/3-11)
EUU alm. Del (10) - spørgsmål 129
EU-note (10) - E 42 (note om konklusionerne fra mødet i Det Europæiske Råd 24-25/3-11)

Statsministeren: Jeg har glædet mig rigtigt meget til at komme her i dag for at afrapportere fra EU-topmødet i Bruxelles denne torsdag-fredag, fordi det var et rigtigt godt møde med mange vigtige emner på dagsordenen. Libyen stod centralt. Og så selvfølgelig den økonomiske situation, den økonomiske pakke, herunder den nye konkurrenceevnepagt, som skal bidrage til at få Europa helt fri af krisen. Endelig drøftede vi katastrofen i Japan, herunder den særlige vinkel der handler om, hvilke implikation det, der er sket i Japan, har for a-kraftens sikkerhed i al almindelighed og i Europa i særdeleshed.

Vedrørende **Libyen** var der stor tilfredshed med vedtagelsen af Sikkerhedsrådets resolution 1973, og der blev udtrykt en klar vilje til, at EU skal bidrage til at få den resolution gennemført. Der blev udtrykt en skarp kritik af det libyske regimes fortsatte overtrædelse af Sikkerhedsrådsresolutionerne og den fortsatte voldelige undertykkelse af befolkningen. Det Europæiske Råd erklærede sig også parat til at lægge et øget pres på Gaddafi og det libyske regime gennem indførelse af yderligere sanktioner, bl.a. for at sikre at indtægter fra olie- og gasproduktion ikke tilfalder det libyske regime. Der var også en meget klar markering af et ønske om at samarbejde med Den Arabiske Liga, FN og Den Afrikanske Union for at finde en løsning på krisen, som imødekommer den libyske befolknings legitime ønsker, bl.a. gennem en dialog med det nationale transitionsråd, støtte til institutionsopbygning og økonomisk bistand. Der var også enighed om, at den humanitære situation i Libyen og ved Libyens grænser både til Tunesien og Egypten var bekymrende, og at EU skal fortsætte med at yde humanitær bistand.

I den forbindelse blev der også givet grønt lys til at arbejde videre med planlægningen af en militær EU-operation til støtte for den humanitære indsats. Men det skal siges, at vi i lyset af de drøftelser, der helt parallelt fandt sted samtidig i NATO-regi et andet sted i Bruxelles, understregede, at en eventuel EU-indsats ikke må duplikere NATO's operationer.

Jeg skylder måske at tilføje, at situationen i hele Mellemøsten-Nordafrika er under konstant udvikling. Vi udtrykte derfor også bekymring over situationen i Syrien, Yemen og Bahrain. I forhold til de sydlige naboer i bredere forstand besluttede Det Europæiske Råd at arbejde hurtigt for etablering af et nyt partnerskab med regionen, hvor øget økonomisk integration og politisk samarbejde går hånd i hånd med demokratiske reformer. Bl.a. på dansk foranledning står det klart, at tilgangen i denne naboskabspolitik skal være meritbaseret, altså at det med andre ord skal kunne betale sig at gennemføre politiske reformer. Konkret blev det besluttet at øge den humanitære bistand ved en omlægning af eksisterende støtteprogrammer, at øge Den Europæiske Investeringsbanks udlånsramme til regionen, at øge muligheden for at udvide EBRD's aktiviteter til at omfatte regionen og at opfordre Kommissionen til at fremsætte forslag, der kan øge handel og investeringer i regionen på både kort, mellemlangt og langt sigt. Det sidste efter et dansk forslag.

Så er der vores egne indre udfordringer, økonomien i Europa, som jo var et centralt emne på topmødet. Vi blev enige om en samlet pakke af tiltag, som retter sig mod den gældskrise, som længe har domineret den europæiske dagsorden.

Først og fremmest blev den nye **konkurrenceevnepagt** – kært barn har mange navne, på det seneste er den nu også kaldt europluspagten – formelt vedtaget. Der var bred tilslutning til pagtens overordnede formål om at styrke konkurrenceevnen, øge beskæftigelsen, styrke den finanspolitiske holdbarhed samt styrke den finansielle stabilitet. Der var enighed om, at det vil være op til det enkelte land selv at vælge de nationale virkemidler, der vil være effektive for at opnå de mål i lyset af det enkelte lands konkrete udfordringer. Og der var bred opbakning til, at pagten skal bygge videre på det eksisterende økonomiske samarbejde i EU.

Merværdien – det har også været vendt her før – er, at samarbejdet i højere grad forankres på det højeste politiske niveau. Det vil således være op til stats- og regeringscheferne, der forpligter sig politisk til de overordnede mål, at få fulgt op på denne forpligtigelse til via egne nationalt fastsatte virkemidler at indfri målene.

På topmødet blev de 10 ikke-eurolande bedt om at tilkendegive, om de ønsker at tilslutte sig pagten. 6 ikke-eurolande – Danmark, Polen, Letland, Litauen, Bulgarien og Rumænien – valgte at tilslutte sig pagten. Det betyder, at fire ikke-eurolande – Storbritannien, Sverige, Ungarn og Tjekkiet – valgte ikke at tilslutte sig pagten, i hvert fald ikke i første omgang.

Set med danske øjne er det positivt, at konkurrenceevnepagten nu er på plads. Som jeg har sagt det mange gange før, har vi som en lille, åben økonomi en klar interesse i en stærkere fokus på de store økonomiske udfordringer, som de fleste lande – også vores eget – står over for. Derfor er jeg meget tilfreds med, at der i Folketinget på forhånd var sikret en bred opbakning til dansk deltagelse i overensstemmelse med den beretning, som er vedtaget her i Europaudvalget. Det

sikrer, at Danmark er centralt placeret i de kommende års drøftelser om den overordnede udvikling i det europæiske økonomiske samarbejde.

Vi blev på topmødet enige om en række andre væsentlige elementer i den samlede pakke af tiltag, der retter sig mod gældskrisen og fremtidens økonomiske udfordringer, som jo har været drøftet gennem de seneste mange måneder. Vi blev enige om indholdet af den permanente krisemekanisme, som skal tage over medio 2013, når den midlertidige mekanisme bringes til ophør. Vi traf formel beslutning om den lille traktatændring, der med kirurgisk præcision gennemføres for at sikre et – også set med tyske øjne – tilstrækkelig klart hjemmelsgrundlag for denne permanente krisemekanisme.

Der var også enighed om Det Europæiske Råds position vedrørende de seks retsakter – den såkaldt six pack – om styrket økonomisk koordination, som nu skal forhandles med Europa-Parlamentet.

Endelig besluttede vi, at der skal gennemføres nye og strengere stresstests i den finansielle sektor for at sikre tilliden til den finansielle sektor.

Hvis man skal gøre det op set fra et dansk udkigstårn, må man erklære tilfredshed med, at der nu er vedtaget en samlet pakke af EU-tiltag, som kan bidrage til at genoprette den økonomiske og finansielle stabilitet i Europa. Dermed har vi fået en stærkere ramme til at sikre, at vi undgår nye gældskriser. Vi har også fået spændt det sikkerhedsnet ud, der skal kunne gribe lande, hvis der alligevel måtte opstå problemer fremadrettet.

Netop det fremadrettede er det, der er i fokus nu. Nu handler det i høj grad om, at det enkelte medlemsland får truffet og gennemført de beslutninger, som er nødvendige for at genskabe den økonomiske tillid. Det kræver, at alle lande efterlever deres EU-henstillinger om nedbringelse af de offentlige underskud – sådan som vi også gør det i Danmark. Samtidig er det vigtigt, at der i medlemslandene er vilje og mod til at tage fat på de nødvendige reformer, f.eks. når det gælder arbejdsmarkedet og tilbagetræning.

Jeg vil gerne lige nævne som afslutning på dette punkt, at konklusionsteksten om det indre marked og frihandel er blevet styrket efter ønske fra de 9 lande – herunder Danmark – som forud for topmødet fremlagde et fælles brev om vækstdagsordenen.

Vi havde lejlighed til også at drøfte den kritiske situation i **Japan** oven på den alvorlige naturkatastrofe den 11. marts, hvor der blev sendt et klart signal om, at EU fortsat er rede til at støtte Japan, såfremt man fra japansk side måtte ønske det. Danmark har jo bidraget gennem EU med et nødhjælps- og logistikhold på 6 danskere og yderligere én dansk ekspert. 7 danskere i et samlet EU-team på 15 udsendt via EU. Vi har også bistået dette EU-hold via vores ambassade i Tokyo. Vi har afsendt 23.000 vintertæpper til Japan.

I forlængelse af det traf vi også den – jeg synes meget positive – beslutning at udtrykke det ønske, at det kommende EU-Japan topmøde skal bruges til og kan bruges til at styrke forholdet mellem EU og Japan gennem en mulig lancering af forhandlinger om en frihandelsaftale, såfremt Japan er villig til at håndtere emner såsom ikke-toldbarrierer og restriktioner på offentlige udbud. Det er sådan set et

klart politisk signal om, at der i kølvandet på denne forfærdelige katastrofe, der jo sætter Japan noget tilbage, måske kunne udvikles en tættere relation til fælles bedste.

Der er selvfølgelig diskussionen om, hvad den forfærdelige situation omkring de nukleare reaktorer kan have af betydning i forhold til vores eget sikkerhedsniveau. Her var der enighed om, at der skal gennemføres uafhængige og transparente stresstests af de europæiske a-kraft-værker for at sikre, at de lever op til de højeste sikkerhedsstandarder. Det siger sig selv, at det selvfølgelig er en beslutning, som vi støtter fra dansk side.

Libyen

Per Clausen fik det indtryk, at den humanitære indsats i Libyen ikke måtte gå i vejen for krigen, men gik ud fra, at man ville styrke det humanitære arbejde, og at man også ville sige, at det ville være rart, om NATO i sin krigsførelse tog hensyn til, at der er brug for et humanitært arbejde. Han forstod, at man sagde, at de militære operationer bør afsluttes, så snart civilbefolkningen er i sikkerhed. I den forbindelse pegede han på, at der er sket en lang række fremskridt, så der er vel god anledning til at gøre sig nogle overvejelser om at fokusere mere på de andre elementer, der indgår i FN-resolutionen, nemlig dem der handler om våbenhvile og politisk løsning.

Regeringscheferne ser med bekymring på udviklingen i Syrien, Yemen og Bahrain og fordømmer de eskalerende voldshandlinger. I den forbindelse spurgte Per Clausen, om statsministeren ikke syntes, det kunne være godt, om man fulgte dette op med en mere håndfast reaktion – måske også i forhold til Saudi-Arabien, der aktivt har involveret sig i Bahrain. Han pegede på, at sanktioner og andre metoder skal tages i anvendelse i tide, sådan at man ikke kommer i en situation, hvor de fredelige alternativer ikke er reelt til stede.

Statsministeren sagde, at den landespecifikke diskussion, man havde på topmødet, vedrørte Libyen, men i konklusionerne har man også løftet en advarende finger i forhold til alle regeringer, som undertrykker deres befolkninger. Vi har meget klart understreget, at naboskabspolitikken skal være meritbaseret. Personligt var statsministeren også glad for, at hele handelsaspektet var kommet med i konklusionerne.

Pia Olsen Dyhr syntes, det var rigtigt, at statsministeren fremhævede handelsaspektet, og havde også set, at udenrigsministeren gjorde det. Det er også reflekteret på side 9 i konklusionerne. Hun spurgte, om man kunne gøre noget for at lægge pres på de sydeuropæiske lande i den forbindelse.

Per Clausen troede, mange mennesker havde lidt svært ved at forstå, at Syrien, Yemen og Bahrain kunne slippe med en hævet pegefinger, når man tænker på, hvad der sker i Libyen. Derfor spurgte han, om statsministeren ikke er enig i, at tiden er inde til at gennemføre effektive sanktioner over for lande, hvor der sker massive overgreb på menneskerettighederne.

Statsministeren sagde, at Europa hele vejen efter at det arabiske forår startede har sendt klare og entydige signaler til regimerne i Nordafrika, som begår brutale overgreb på deres befolkninger. Han gentog sine synspunkter på samhandelens betydning og sagde, at det med at hjælpe i flere tempi var en god måde at gøre det på.

Konkurrenceevnepagten

Pia Adelsteen ville måske ikke betegne europluspagten som et kært barn. Der står i konklusionsteksten, at de deltagende lande snarest skal bekendtgøre de konkrete tiltag, der skal gennemføres på baggrund af pagten. I den forbindelse spurgte hun, hvilke tiltag Danmark vil melde ind med.

I relation til det europæiske semester ville hun gerne høre, om regeringen forventer at få en udtalelse fra Kommissionen vedrørende den danske finanslov, som nu skal sendes derned til april, og om sådanne udtalelser vil blive offentliggjort.

I anledning af bemærkningen om, at man opfordrer medlemslandene til at gennemføre servicedirektivet fuldt ud, kunne hun godt tænke sig at vide, hvilke lande der ikke har gjort det.

Når europluspagten er blevet vedtaget, skal eurogruppen så udvides med de seks ikke-eurolande, som har tilsluttet sig pagten, og hvor tit skal den holde møder. Hun var klar over, at sagen skulle på statsministrenes dagsorden, men hvilke andre ministre skal deltage, og skal der holdes ekstraordinære møder?

Pia Olsen Dyhr ville kalde pagten for europluspagten. Hun var en lille smule overrasket over statsministerens udtalelse til Jyllands Posten den 24. marts, hvor han sagde, at S's og SF's økonomiske løsning er i direkte modstrid med pagtens målsætning, og ville gerne høre, hvad statsministeren mente med det. I den forbindelse henviste hun til, at der i referatet fra Europaudvalgsmødet onsdag den 23. marts af statsministerens svar står: "Den til enhver tid siddende regering kan føre den politik, den har lyst til – med respekt for det regelsæt, der ligger i vækst- og stabilitetspagten." Desuden henviste hun til, at der i konklusionerne på side 14 står i punkt b: "De deltagende medlemsstater vil arbejde frem mod disse mål med deres egen politiksammensætning under hensyntagen til deres specifikke udfordringer." Hun ville gerne have statsministeren til at bekræfte, at selvfølgelig kan den til enhver tid siddende regering føre den politik, den har lyst til.

I den danske udgave af konklusionerne står der på side 3, at de finanspolitiske konsolideringstiltag skal suppleres med vækstfremmede strukturreformer, hvor hun især ville fremhæve investeringer i uddannelse og fremme af forskning og innovation. Hun spurgte, hvordan det hænger sammen med, at regeringen ønsker at spare 4 mia. kr. på de områder.

Per Clausen ville også holde sig til den officielle EU-sprogbrug og kalde pagten for europluspagten. Han spurgte, om regeringen har en plan for, hvordan man vil omsætte den forpligtelse, man har til at gennemføre national lovgivning enten i form af en forfatningslov eller en rammelov, altså en budgetlov.

Han spurgte, hvad statsministeren har tænkt sig at melde ind med fra Danmarks side, og ville i den forbindelse gerne vide, om regeringen følte sig en lille smule forpligtet til at melde ind med noget, der kunne blive flertal for i Folketinget, eller om den blot ville melde sit valggrundlag ind. Han spurgte specifikt, om statsministeren ville melde ind med en udskydelse af tilbagetrækningsalderen og afskaffelse af efterlønnen.

Kim Mortensen blev ligesom Pia Olsen Dyhr forvirret, da han læste statsministeren referat i medierne vedrørende drøftelserne om europluspagten, hvor det, der fyldte mest, var den indenrigspolitiske debat om den økonomiske politik, der føres her i landet. Han mindede om, at det fremgår af europluspagten, af statsministeren forelæggelse i Europaudvalget og af finansministerens tale i Folketinget i forbindelse med hasteforespørgslen, at den omstændighed, at Danmark tilslutter sig europluspagten, ikke betyder, at en kommende S-SF regering ikke kan føre en anden økonomisk politik end den, den nuværende regering har tænkt sig at føre. I den forbindelse citerede Kim Mortensen følgende fra finansministeren tale i Folketinget: "Jeg noterer mig, at aftaleteksten fastslår, at konkurrenceevnepagten skal bygge på det eksisterende samarbejde og respektere arbejdsdelingen mellem EU og det nationale niveau, således at det er den enkelte regerings prærogativ, hvilke konkrete initiativer man vil fremlægge og forpligte sig til i EU."

Han spurgte, om det, statsministeren sagde om S's og SF's plan, var et synspunkt, statsministeren havde fremlagt på Det Europæiske Råds møde.

Statsministeren mente, det beroede på en misforståelse, når både Pia Olsen Dyhr og Kim Mortensen syntes at mene, at det forhold, at man er blevet enige om en politisk ramme i EU, er udtryk for, at man dermed sanktionerer oppositionens økonomisk politik og synes, den er holdbar i forhold til at nå de mål, som vi er nødt til at forfølge. Pia Olsen Dyhr siger, at enhver regering kan føre den politik, den har lyst til. Ja, det kan den da godt. S's og SF's politik er bare

ikke en politik, der virker. Den politik, man fører, skal holde sig inden for de forpligtelser, vi har påtaget os i vækst- og stabilitetspagten, nemlig at man ikke må køre med uforholdsmæssigt store strukturelle underskud eller en for stor statsgæld.

Det, statsministeren havde sagt til Jyllands Posten, var bare, at der ikke findes et eneste land i Europa, som lægger op til at forfølge den økonomiske strategi, som S og SF foreslår i Danmark. Han havde sagt, at det forstod han da godt, for det er ikke dér, vi styrer hen i øjeblikket. Vi styrer efter at konsolidere økonomien. Det, S og SF i Danmark foreslår, er, at vi ekspanderer den økonomiske politik og laver et endnu større underskud. Det har man lov til at mene er den rigtige politik, men han havde også lov til at mene, at det var en dårlig idé, og han havde bestemt støtte til sit synspunkt fra regeringer i de andre lande.

Statsministeren sagde, at oppositionens opspil til økonomisk politik ikke havde været genstand for drøftelse på EU-topmødet.

Statsministeren sagde, at der ikke havde været nogen stor diskussion om konkurrenceevnepagten på Det Europæiske Råds møde, for den var vedtaget i kredsen af eurolande. Det, der var til diskussion, var, hvilke lande der ville tilslutte sig den.

Statsministeren sagde til Pia Adelsteen, at man ikke på topmødet havde haft nogen diskussion om, hvor vi er statusmæssigt hvad angår implementeringen af servicedirektivet, men det er vist den almindelige opfattelse, at der fortsat er en række sektorer, som er præget af lukkethed og en uforholdsmæssig regulering, som det også fremgår af det brev, statsministeren sammen med en række kolleger havde sendt. Hvis udvalget ønsker en yderligere uddybning, må man stille et skriftligt spørgsmål til den relevante minister.

Ved konkurrenceevnepagten dannes der en ny europlusgruppe, og der skal blandt deltagerne i denne pagt være et årligt topmøde, men derudover er eurogruppen stadig i funktion uden den danske finansministers deltagelse. Vi melder os ikke ind i euroen, vi er ikke med i ØMU'ens tredje fase, vi er ikke et euroland.

Statsministeren svarede Per Clausen, at regeringen ikke ville opfinde og ikke havde noget behov for at opfinde en ny politik, fordi vi har tilsluttet os denne konkurrenceevnepagt. Den politik, regeringen har forfulgt, har været genopretningspakken med en arbejdsmarkedspolitisk reform og en dagpengereform samt en opbremsning af det offentlige forbrug – på et niveau, som i øvrigt er rekordhøjt. Det flugter fuldstændig med vækst- og stabilitetspagten og de målsætninger, der også er i konkurrenceevnepagten. Regeringen har klart markeret, at den inden længe kommer med en 2020 plan med et langtidsbudget for, hvordan den danske økonomi hænger sammen uden underskud og uden behov for nedskæringer i den offentlige service.

Af den grund vil regeringen fremsætte forslag til en budgetlov. Det forhold, at der nu efterfølgende er formuleret en konkurrenceevnepagt, rokker ikke ved den politik.

Det, regeringen vil melde ind, er selvfølgelig regeringens økonomiske politik. Vi skal melde ind inden udgangen af april, hvilket i øvrigt følger sporet i konvergensprogrammerne, så det passer godt med den kalender, der ligger i forvejen.

Næstformanden sagde til Pia Adelsteen, at Europaudvalget ville stille spørgsmål til økonomi- og erhversministeren om opfølgningen på servicedirektivet.

Pia Olsen Dyhr betegnede det som en lille smule sølle, at statsministeren ikke kunne bekræfte de citater, der var bragt, og hun gentog derfor citatet af, hvad statsministeren havde sagt på det foregående møde i Europaudvalget, og hvad finansministeren havde sagt både i Europaudvalget og i Folketinget, idet hun tilføjede, at hun ikke havde sagt, at S og SF ikke ville overholde vækst- og stabilitetspagten. Man kan diskutere indenrigspolitisk, hvordan man skal gøre det. I den forbindelse pointerede Pia Olsen Dyhr, at der ikke er noget i forslaget fra S og SF om, at man vil øge gælden.

Kim Mortensen spurgte også, om det, statsministeren og finansministeren har sagt, stadig står til troende. Det overraskende ham ikke, at statsministeren havde svært ved at finde regeringer i Europa, som gik samme vej som den, S og SF vil betræde, for de fleste regeringen i Europa er borgerlige eller liberale. Man savner regeringer, som kæmper imod den høje ungdomsarbejdsløshed og den høje langtidsledighed.

Per Clausen forstod, at regeringen gerne vil lave en budgetlov, men den ved ikke, om der kan blive flertal for den. Regeringen vil melde ind, at Danmark vil løse de udfordringer, vi står over for, ved at afskaffe efterlønnen, hvilket der ikke er flertal for. Han forstod altså, at regeringen vil melde dette ind, uafhængig af om der er et flertal for det i Folketinget.

I forbindelse med en bekæmpelse af arbejdsløsheden nævner pagten kun ét redskab, nemlig arbejdsmarkedsreformer.

Pia Adelsteen gentog sit spørgsmål om, hvorvidt en udtalelse fra Kommissionen om den danske finanslov ville blive offentlig tilgængelig.

Hun forstod, at regeringen ville komme med et indspil, som den ikke vidste om der kunne blive flertal for.

Regeringen hævder hele tiden, at pagten ingenting betyder, og at den kun indebærer, at statsministrene mødes ekstraordinært engang om året. Hun forstod, at finansministrene ikke deltog i møderne i europluspagten, og spurgte, om statsministrene ville have sagen på dagsordenen, hver gang de mødtes.

Statsministeren gentog, hvad han havde sagt om forpligtelserne i vækst- og stabilitetspagten og om erfaringerne fra Grækenland og Irland. Man har socialdemokratiske regeringer i Spanien, Grækenland og Portugal, og de konsoliderer i den grad deres økonomier. De efterspørger også en vis europæisk solidaritet, når de skal forklare deres befolkninger, at man skal gennemføre tunge reformer og sætte lønningerne til de offentligt ansatte ned m.v.

Pia Olsen Dyhr har lov til at synes, at det er sølle, at statsministeren giver udtryk for, hvad der er regeringens økonomiske politik. Han bekræftede det, han og finansministeren havde sagt om, at det er den til enhver tid siddende regerings prærogativ at formulere den økonomiske politik. Men det kan ikke bruges som en undskyldning for, at man ikke vil diskutere den økonomiske politik, man foreslår.

Statsministeren tilføjede, at han syntes, det var trist, at det parti, der havde været med til at formulere den økonomiske politik, som havde et indhold, der matchede pagten, ikke går ind for pagten, mens de partier, som går ind for pagten, vil byde ind med en politik, som ikke matcher.

Statsministeren sagde i anledning af Pia Adelsteens bemærkninger, at han aldrig havde sagt, at det var en fuldstændig ligegyldig aftale, Danmark har tilsluttet sig. Den er ikke juridisk bindende, men politisk bindende, og for ham var det ligegyldigt, om der er tale om et kontraheret ord eller et politisk ord. Et ord er et ord. Selvfølgelig betyder det noget, at vi sætter nogle mål, vi gerne vil forfølge. Vi vil forfølge dem i vores egen interesse.

Statsministeren pointerede, at vi ikke har meldt os ind i euroen.

Han gentog, at regeringen ikke har tænkt sig at føre en ny økonomisk politik, fordi vi har tilsluttet os pagten, og at initiativerne vedrørende tilbagetrækningsalderen hænger sammen med det faktum, at for hver gang der er 5, som træder ud af arbejdsmarkedet, er der kun 4, som kommer ind. Det er en klar udfordring for Danmark, at skiftende regeringer ikke har kunnet holde den offentlige sektors udgifter nede på det, man har planlagt. Men Danmark har ikke længere råd til, at

det offentlige bruger mere, end man har aftalt. Derfor vil regeringen lave en budgetlov.

Statsministeren sagde, at når Kommissionen kommer med sin vurdering, vil den være offentlig tilgængelig.

Pia Olsen Dyhr takkede for statsministerens bekræftelse af de tidligere udtalelser.

Per Clausen var klar over, at statsministeren syntes, han ikke selv kunne have skrevet europluspagten bedre, og at statsministeren selv ønskede en budgetlov. Men er det ikke sådan, at vi med europluspagten har forpligtet os til at have en sådan lov? Kan en ny regering uden videre komme og sige: "Der kommer ikke nogen budgetlov, og der sker ikke noget med efterlønnen"?

Statsministeren fastholdt, at konkurrenceevnepagten ikke indeholder en forpligtelse til at gennemføre en budgetlov.

Hvordan en eventuel anden regering på et senere tidspunkt vil melde sine mål ind, ville han ikke tage stilling til, men så længe den nuværende regering sidder, vil den forfølge det spor, som er lagt, og som går hånd og hånd med de målsætninger, der ligger i konkurrenceevnepagten.

Japan

Pia Adelsteen henviste i relation til den frihandelsaftale med Japan, statsministeren havde nævnt, at hun havde stillet nogle spørgsmål vedrørende en frihandelsaftale med Indien, som man også arbejder lidt med på EU-plan, bl.a. om selvstændige, og spurgte, om man også er opmærksom på dette aspekt i forhold til Japan.

Statsministeren mente, det ville være præmaturt at gå ind i indholdet i et eventuelt forhandlingsforløb med Japan om en frihandelsaftale. Vi har sendt et signal om, at katastrofen også er et økonomisk tilbageslag for japansk økonomi. I den forbindelse henviste statsministeren til den glimrende drøftelse, man på det sidste møde i Europaudvalget havde haft om, hvordan man kunne styrke handelsrelationerne med Nordafrika og Mellemøsten. Det samme kunne være tilfældet med Japan, men det er klart, at det kræver ligeværdighed.

Pia Olsen Dyhr pegede på, at Japan står i en helt særlig situation, idet 4 pct. af dets bruttonationalprodukt forsvinder. Derfor var det godt, at man ville indlede forhandlinger om en frihandelsaftale, men hun forstod dog, at visse lande var noget tilbageholdende.

Statsministeren var glad for, at frihandelsaspektet var kommet med i konklusionerne, hvor der står, at det er noget, man skal tage op på EU-Japan topmødet i maj. Men det er klart, at det går begge veje. Japanerne skal også leve op til nogle krav.

Mødet slut kl. 16.05.

Ref.: BE/its